Coma t'o conto aquest vai-e-vèn?
Chiara Bassanelli

Lo jòus matin pòi pas arribar en retard. Que sieie istaa o invèrn, Demont a un son diferent dessot li pòrtis: l'i a lo merchat, la Biblioteca-Ufici Toristic duèrb a nòu oras. Tuchi passon d'aicí: per redonar un libre, per se marcar a una cina emè la proloco, per dire doas paraulas. La Biblioteca conta qui siem, decò quora lo remarquem pas. Dins las chausias de lectura, dins li tèmps de pausa, dins li silencis. Tuchi jòus, quarqu'un passa lo lindal per lo primièr viatge. D'autri retornon. L'i a la frema emè lo chapèl e las lunetas, que me dona enrèire li libres en me contant un fach per chascun. Après, segurament: "E èira que legem?". Lege de satges: la desfida es sèmpre trobar quarquarèn que aie pas encara lejut.
C. a pi car lo mars après-miegjorn, quora es tranquil. Pren un libre per viatge, sovent romans que parlon de plaças luènhas. Es un òme esticat e gentil.
Qui a li nebòts o l'òrt d'istaa se vè gaire, mas emè las jornaas cortas tornon tuchi. La frema J. agacha las previsions meteò: a un'agendeta plena d'aponchs, chal decidar quora prèndre la corrièra. Demanda sèmpre "permés" derant d'envischar lo computer.
Après l'i a las mainaas: un charreton, una sòrre que trepa. Lo gròs tapís buta tuchi d'acòrdi.
Se levon li chaussiers, se duèrb un album illustrat.
Un jorn son arribats dui ciclistas espanhòls, desfisonomiats. Devion prèndre un avion lo jorn d'après, mas èron en retard sus la tabela de marcha. Avion sosestimat la Turin-Niça, en creient de la far dins una setmana. Cercavon un passatge. Ai telefonat a Roberto, de la Pòrta de Valada – Val Grana: a dich "sì", sensa lanlanear. Es gracias an aquest filet de valadas e personas que certas causas vènon possiblas. Mac sal forgon se son descubèrts: an abandonat l'anglés, an tacat a se presentar en catalan. E Roberto, desgenat a respondut en occitan. D'aquí avem capit que volion pas "mac" anar a l'areopòrt: volion montar au Còl de Tenda, vèire las fortificacions, barrar en belessa lo lor viatge.
De viatges basta gaire: una lenga partatjaa, un'estòria contaa dins la justa manièra, una persona que t'entend. Es aquò que provem a far tuchi jorns.
Escotar, aculhir, contar.
Emè libres, mapas, o mac emè un esgard.
Li saria pi l'estòria di Tex...
M'aquela vos la conto a votz, se passètz d'aquesti caires.